

Έτησία συνδρομή διά τούς έντός τής Σύ-
ρου δραχ. 12.
Διά τούς έκτός 13.

ΕΡΜΗΣ

Τιμή καταχωρήσεων διά τὰ δικαστικά τόν
σίχον λεπ. 15.
Διά δέ τὰς είδοποιήσεις και άγωγάς δρ. 5.

Έκ δίδεται κατά Δεκαημερίαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αίτια άνεξάρτητα τής θελήσεως ήμών επέφερον και έτέραν τρίμηνον σχεδόν προσωρινήν του Έρμου παύσιν· άλλ' ή διεύθυνσις αυτού δέν έννοσέ νά ζημιώση τούς συνδρομητάς της ούδέ διά ταύτης τής παύσεως.

Διαρκούσης αυτής τὰ μόνα άξια λόγου, καθόσον άφορᾶ τήν Ελλάδα, συμβάντα είσιν ή εύτυχής επάνοδος του Σ. Βασιλέως ήμών μεταξύ του άγαπητου του λαου, και ή λαμπρά υποδοχή αυτού υπό τών Έλλήνων, συμβάντα τὰ όποια ο περιοδικός τής Ελλάδος τύπος ήδύνατο ν' αναγγείλη μετά πλείστης όσης χαράς ένταυτά δέ και ύπερηφανίας. Περιττόν νομίζομεν νά επαναλάβωμεν ήμείς τήν διήγησιν τών συμβάντων τούτων μετά τοςούτου χρόνου παρέλευσιν· εύλογοϋμεν μόνον τόν ύπιστον ότι ηύδόκησε νά επαναφέρη μεταξύ ήμών τήν Α. Μ. ύγει-αίνουσαν και εύημερούσαν, και εύχόμεθα εκ ψυχής προς αυτόν νά συντηρή τὸ προσφιλέστατον ήμίν Βασιλικόν ζεύγος, ως κραταιά αιγίδα κατά τών άδικων εχθρών τής αυτονομίας, τής προόδου και τής εύημερίας μας.

Διερμηνεΐται ὅλως αντίθετοι τής Παρισινης συνθήκης επέφερον νέας διχονοίας μεταξύ τών μεγάλων τής Ευρώπης δυνάμεων· αι διχόνοιαι αύται εγέννησαν φόβους περι νέου πολέμου· άλλ' αι άπκίσιαι συνέπειαι αυτού χαλιναγαγοϋσι φαίνεται τήν όρμήν τών παθών, και έντεϋθεν ελπίζεται ότι δέν θέλει ύποστή πάλιν ή δυστυχής άνθρωπότης όσα άνευ ούδεμιās ωφέλειās ύπέστη δεινά κατά τὰ δύο παρελθόντα έτη, καιτοι εκκρεμών μεόντων πολλών σοβαρών πολιτικών ζητημάτων, ιδίως δέ του Ανατολικου, τὸ όποιον οϋτε έπαυσεν, οϋτε παύει ν' απει-λη νέας ταραχάς και συγκρούσεις.

Πρό πολλου κυφορεΐται ή εκ του Παιραιώς άρσις τής στρατιωτικής κατοχής, δυστυχώς όμως δέν ετέχθη εισέ-τι. Ο άγγλικός τύπος θεωρεί αυτήν αναγκαίαν και ε-ξ ακλουθει νά καταφέρεται πικρως κατά του έθνους μας, μη θέλων νά λησμονήση τὸ μέγα και ασύγγνωστον ήμέ-τερον, κατ' αυτόν, σφάλμα, ότι δέν πνίγομεν τὸ εύγενέ-στερον του ανθρώπου αίσθημα. Ο άγγλικός τύπος ά-ξιόι ίνα ήμεις οίτινες άπετεφρώσαμεν τās οικίας μας υπό τὰ έρείπια τών όποίων ετάφησαν τὰ φίλτατά μας· οίτι-νες εγκατελείψαμεν τήν προσφιλή γήν τής γεννήσεως ήμών, τούς συγγενείς, τούς φίλους και τήν περιουσίαν μας, ὅπως δυνηθώμεν νά φέρωμεν τήν κεφαλήν μας επί τών ὤμων μας, και ύπέστημεν ὅλα τὰ δεινά και τās κά-κουχίας τής πείνας και τής στερησεως· οίτινες ήδωμεν άπνηχονισμένους τούς άρχηγούς τής άγιοτάτης ήμών πίστεως, βεβηλουμένους τούς ιερούς ναούς μας και ως πρόβατα σφαζομένους τούς πατέρας και αδελφούς ήμών· ήμεις οίτινες έχομεν τοςούτους συγγενείς και φίλους μα-στιζομένους υπό τής θηριωδίας και βαρβαρότητος τών τυράννων των, άξιοί λέγομεν ο άγγλικός τύπος ν' απο-κτηνωθώμεν, και άπαυνούμενοι εκυτούς ν' άρωμεν τόν σταυρόν αυτού και νά τόν ακολουθήσωμεν, άλλως ούδέ-ποτε θέλομεν απολαύσι τής εύμενείας του· χωρίς νά σκεφθῆ ότι καιτοι λυπούμενοι διά τήν καθ' ήμών δυσμέ-νειαν αυτού, ύποστάντες όμως μετά καρτερίας και ύπο-μονής τὸ σκληρόν και τρομερόν μαρτύριον τὸ όποιον προ-εξεθέσαμεν, αδύνατοι είναι νά καταστώμεν άρνησίθη-σκοι εκ του φόβου τών άπειλών και τής δυσμενείας του. Ελεύσεται ήμέρα ήτις δέν είναι μακράν, ὅτε ο τύπος οϋ-τος ο υπό εύγενών άνδρών και μεταξύ σοφοϋ και έξευγε-νισμένου έθνους, όποιον είναι τὸ άγγλικόν, έξασκούμενος θέλει μεταμεληθῆ διά τήν άδικον καθ' ήμών καταφοράν του, και θέλει μάς δικαιώσι διά τὸ εύγενές αίσθημά μας. Μέγα μὲν και έμπορικόν έθνος είναι ή Άγγλία, άλλ' έμ-

πορικωτέρα αναλόγως είναι ή Ελλάδα καιτοι μικρά και ά-δύνατος. Τὰ δύο ταϋτα έθνη συνδέονται μετ' άλλή-λων διά δεσμών έμπορικων συμφερόντων εν τή Ανατολή, προς άμοιβαίαν ωφέλειαν.

Διαρκούσης τής προσωρινής παύσεως του Έρμου προε-κλήθη ή έναρξις τής εκλογής του τριτημορίου του δη-μοτικού Συμβουλίου μας, αίφνης όμως ανεβλήθη εις ά-όριστον χρόνον ή εκλογή αύτη, ή δέ αναβολή υπήρξε καθ' ήμάς έργον συνέσεως εκ μέρους τής εξουσίας προς καταστολήν τών δυσαρρεσκείων και παθών άτινα εγέν-νησεν ή άσυνεσία ενός προσώπου, τὸ όποιον έχει τήν μωράν άξίωσιν ότι δύναται νά διαθέτη τās ψήφους κοι-νωνίας τοςούτον νοήμονος και ανεξαρτήτου οία είναι ή ήμετέρα. Αν τὸ πρόσωπον τούτο είχε τὸ τής άρετης τουλάχιστον προσόν, ήδύνατο νά ενισχυθῆ υπό τινος ισχυράς μερίδος, άλλά στερούμενον και αυτού του προ-σόντος κατέφυγεν εις συκοφαντίας, ὅτι ή κατ' αυτού έγερ-θείσα τρομερά αντίδρασις είναι έργον τής αντιπολιτεύ-σεως, είναι έργον εχθρών του θρόνου και τών καθεστώ-των, ανθρώπων τής κατοχής, και τέλος ανθρώπων μη απολαμβανόντων τών συμπαθειών του λαου και άνα-ξίων του νά καθέξωσι θέσιν δημοτικού συμβούλου.

Γελοΐος αληθώς καθίσταται ο φρονών ότι ύπάρχει εν-ταϋθα αντιπολίτευσις κατά τής κυβερνήσεως και τών καθεστώτων, και ότι ύπάρχουσιν εχθροί του θρόνου, εν ὃ τέσσαρα εκδίδονται καθ' έβδομάδα περιοδικά φύλλα έφημερίδων, και οϋδέν αυτών οϋδέποτε κατεδιώχθη ως δημοσιεύσαν επιλήψιμόν τι κατά τής εξουσίας, ή δέ άρτίως περαιωθείσα άνευ οϋδεμιās αντιδράσεως βουλευ-τική εκλογή άρκούντως καταδεικνύει τήν προς τήν κυβέρ-νησιν ευπειθειαν του λαου, μ' ολην τήν σκανδαλώδη στω-σοϋν ήθικην αυτής επέμβασιν εις τήν εκλογήν ταύτην.

Ήμεις αντιπολιτευόμενοι κατά τής Κυβερνήσεως, οί-τινες από τής γεννήσεως ήμών, πρό είκοσι τούτέστιν έτών υπερασπιζόμεθα άκαταπαύστως πᾶσαν κυβέρνησιν; Ήμεις εχθροί του θρόνου τόν όποιον άείποτε υπερασπί-στημεν και ιδίως επί τών Παρκερικων, ὅτε διά τούτο διε-κινδυνεύσαμεν και αυτήν τήν άτομικήν ήμών υπαρξιν; Ήμεις άνθρωποι τής κατοχής, τήν όποιαν άνέκαθεν δη-μοσίως κατεκρίνομεν ὃ δέν παύομεν κατακρίνοντες; Ήμεις δέν απολαμβάνομεν τών συμπαθειών του λαου; Και διατί; Μήπως έδιδευθίναμεν τόν δήμον, ίνα ύποτεθῆ ότι έσφετερισθῆμεν περιουσίαν αυτού; Μήπως έχρηματί-σαμεν δικασται, ίνα ύποτεθῆ ότι έξεδώκαμεν άδικους ά-ποφάσεις κατά συμπολιτών μας; Μήπως διεχειρίσθη-μεν ὄφρανικήν περιουσίαν ή διαρίσθημεν σόνδικοι πτω-χεύσεων, ίνα ύποτεθῆ ότι κατεχοράσθημεν τής ὄφρανικής ή τής τών πτωχευσάντων περιουσίας; Μήπως έναγό-μεθα εις τὰ διαστήρια ίνα Ικανοποιήσωμεν άδικήματα παρ ήμών πραχθέντα. Μήπως μάς έμέμφθη τις τών μεθ' ήμών σχετισθέντων ότι έπεβουλεύθημεν τὸ δίκαιον ή τὸ συμφέρον του; Μήπως έπροδώσαμεν ως εκ τής θέ-σεως ήμών υπέρ του συμφερόντος ζένων τὰ συμφέροντα του έμπορίου και τής ναυτιλίας μας, ή μήπως δέν ε-ξεπληρώσαμεν τὰ προς τήν κοινωνίαν καθήκοντά μας; Εχθρός του θρόνου και τών καθεστώτων είναι ο προ-σπαθών νά προσεγγίση εις αυτόν και ν' απολαύση τήν εύμενείαν του διά του άτιμωτέρου μέσου τής συκοφαν-τίας. Εχθρός του θρόνου και τών καθεστώτων είναι ο διαφθεΐρων ίνα έχη υποχείριόν του τόν διαφθεΐρόμενον· εχθρός του θρόνου και του έθνους του είναι ο υπέρ συμφερόντων ζένων παραβλέπων τὰ έθνικα· άλλ' ήμεις εις οϋδεμίαν τών κατηγοριών αυτών υπαγόμεθα, και ενε-κα τούτου μετά θάρρους αποκαλούμεν συκοφάντην τόν καθ' ήμών άδικως καταφερθέντα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κύριος Ἰωσήφ Ἡσαΐας δικηγόρος διορισθεὶς παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως Καθηγητῆς εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον ἵνα διδάξῃ ἐν αὐτῷ τὴν Διπλογραφίαν καὶ τὴν Ἐμπορικὴν Γεωγραφίαν, ἔκαμεν ἑναρξιν τῶν παραδόσεών του τὴν πρώτην τοῦ ἐνεσῶτος μηνὸς ἐκ τῆς Διπλογραφίας.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ μαθήματος ἀπήγγειλε τὸ ἐπιβεβηκὸν λογίδριον, τὸ ὁποῖον καταχωρίζομεν εἰς τὰς εἰδήσεις τοῦ Ἑρμοῦ ὡς ἐν ὀλίγοις καταδεικνύον πόσον ἀναγκαζία καθίσταται ἡ γνῶσις τῆς μεθόδου ταύτης πρὸς ἅπαντας τοὺς τὴν ἐμπορίαν μετερχομένους.

Κληθεὶς παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἵνα διδάξω ὑμῖν κύριοι, τὴν μέθοδον τῆς διπλογραφίας, καὶ ἀρχόμενος ἤδη τῆς πρώτης παραδόσεως, ἐπικαλοῦμαι τὴν ὑμετέραν προσοχὴν εἰς ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις τὰς ὁποίας θέλω καθυποβάλλει ὑμῖν.

Ἐκ τῶν πολλῶν μαθημάτων τὰ ὁποῖα παραδίδονται εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τὸ ἀπολύτως κατ' ἐμὲ ἀναγκαῖον ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ πρὸ πολλοῦ τὸ τῆς διπλογραφίας, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἅπαντες οἱ εἰς αὐτὰ φοιτῶντες νέοι εἰσὶ παῖδες ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων, οἱ δ' ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχόμενοι ἐπὶ σκοπῷ ἐκπαίδευσως καὶ αὐτοὶ εἰσὶ παῖδες ἐμπόρων. Δυστυχῶς ὅμως παρεμνήθη μέχρι πρὸ ὀλίγου χρόνου τὸ μάθημα τοῦτο, καὶ ἐντεῦθεν προέκυψε τὸ ἄτοπον ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων μας ἐξερχομένων νέων τελειοδιδάκτων κατὰ τὰ λοιπὰ παραδιδόμενα ἐν αὐτοῖς μαθήματα, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραμματεὺς διευθυντῆς ἐμπορικῆς γραφείου, ἐν ᾧ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ ἐλλήνων ἐμπόρων ἀνάγκην τοιούτων γραμματέων ἔχοντες ζητοῦσιν, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκουσι, καὶ ἐν ᾧ οὐκ ὀλίγοι ἐκ τῶν νέων τούτων παῖδες, ὡς εἶπον, ἐμπόρων μέλλουσι νὰ διαδεχθῶσι τοὺς ἑαυτῶν πατέρας εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν γραφείων καὶ αὐτῶν προσέτι τῶν καταστημάτων των. Ἰπάρχουσι δὲ καὶ ἄποροι τινες νέοι οἵτινες εὐκόλως ἠδύναται νὰ εὐρωσι κέρρον του ἀνέτως ζῆν εἰς ἐμπορικὰ γραφεῖα ἐνασχολούμενοι, ἀλλ' ἀναγκάζονται νὰ κρούωσι δυστυχῶς τὰς θύρας τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας ἐπιτιοῦντες θέσιν τινα δημοσίαν ἢ δημοτικὴν, πρὸς ἀπολαβὴν εὐτελεστάτου μισθοῦ μὴ ἐπαρκούντος πολλάκις εἰς τὰς ἀνάγκας των. Ἀλλὰ *meglio tardi che mai* κατὰ τὸ ἰταλικὸν ἀξίωμα.

Ἡ γνῶσις τῆς διπλογραφίας κύριοι, εἶναι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν προσόντων μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι προικισμένος ὁ διευθύνων ἐμπορικὸν κατάστημα, τὸ ἀπολύτως μάλιστα ἀναγκαῖον. Λαβὼν ἐγὼ μακρὰν τοῦ ἐμπορίου πείραν τολμῶ ν' ἀποφανθῶ, καὶ ἴσως θεωρηθῶ ὑπερβολικός, ὅτι ἀνάξιος εἶναι νὰ διευθύνῃ κατάστημα ἐμπορικὸν πολλὰς καὶ ἐκτεταμένας σχέσεις ἔχον ὁ μὴ ἐγκρατῆς τῆς διπλογραφίας ἐμπορος, διὰ πολλοὺς λόγους, ἐξ ὧν ὀλίγους τινὰς μόνον θέλω ἐκθέσει συντομίας χάριν.

Ὁ μὴ γνωρίζων τὴν μέθοδον ταύτην δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀληθῆ θέσιν τῶν ὑποθέσεων του καὶ τὴν πραγματικὴν περιουσίαν του, εἰμὴ ἀφοῦ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἀπογραφὴν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν γενικὴν τῶν δοσοληψιῶν του ἐπιθεώρησιν, ἅπερ δεῖται καὶ κόπου πολλοῦ, καὶ χρόνου μακροῦ, ἐν ᾧ ὁ διπλογράφος διευθυντῆς ἐνόσφῃ εἶναι ἐνήμερος καὶ ἀκριβῆς εἰς τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις αὐτοῦ ἐγγράφας, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἵνα μὴ εἶπω ἐν μιᾷ ὥρᾳ, δύναται νὰ λάβῃ ἀκριβεστάτην γνῶσιν τῆς θέσεως καὶ περιουσίας του. Διὰ μισθωτοῦ γραμματέως δὲν ἀναπληροῦται τὸ μέγα τοῦτο κενόν. Ὅποταν ὁ διευθυντῆς, ὅστις εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐπιτηρῇ ἐπὶ πάντων καὶ ἐπὶ πάντων νὰ ἐπαγρυπνῇ δὲν γνωρίζῃ καλῶς τὴν τῆς διπλογραφίας μέθοδον καὶ ἀπάσας προσέτι τὰς τοῦ γραφείου του ἐργασίας, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν οὔτε τὸ ἐνήμερον τῶν βιβλίων του νὰ γνωρίζῃ, οὔτε τὴν ἀκριβείαν τῶν ὑπαλλήλων του νὰ ἐξελέγῃ, οὔτε τὰς καταχρήσεις αὐτῶν ν' ἀνακαλύψῃ. Εἰς τοιούτων διευθυντῶν ἐμπορικὰ γραφεῖα εἰσχωρεῖ συνήθως ἡ ἀταξία, διότι ὁ μισθωτὸς εἶναι πάντοτε μισθωτὸς, καὶ ὡς ἀναπόφευκτος

συνέπεια εἰσχωρεῖ ἡ κατάχρησις. Ὅσοι διέμειναν εἰς ἐμπορικὰς τῆς Εὐρώπης πόλεις καὶ ἐσχετίσθησαν μετ' ἐμπόρων γνωρίζουσιν ὅτι ὀλίγην ὑπόληψιν χαίρουν οἱ ἐμποροὶ καὶ αὐτοὶ προσέτι οἱ βαθύπλουτοι, ὅπταν γίνῃ γνωστὸν ὅτι τὰ γραφεῖα των εὐρίσκονται εἰς ἀτάξιν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν πιστεύοντες ἐκ τῶν ψευδῶν ἡγορησμάτων τῶν ὑπὸ τῶν γραμματέων των δολίως συντασσόμενων ὅτι ἡ θέσις των εἶναι ἀνθηρὰ, εὐρέθησαν αἴφνης εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἕνεκα καταχρήσεων τῶν ὑπαλλήλων των, ἄλλοι δ' ἐπεχείρησαν κερδοσκοπίας ἀνωτέρας τῶν μέσων των, αἵτινες ἐπέφερον τὴν καταστροφὴν των.

Κληθεὶς τὸ ἐπαναλέγω νὰ διδάξω ὑμῖν τὴν διπλογραφίαν, ἐδέχθη τὴν πρότασιν ἐμπνεόμενος μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ γίνω ὠφέλιμος εἰς τὴν ἀξιότιμον νεολαίαν μας, ἢ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὑλικῆς ὠφελείας. Ἡ κοινωνικὴ θέσις μου κύριοι εἶναι τοικύτη, δόξα τῷ ὑψίστῳ, ὥστε δὲν εἶχον ἀνάγκη ν' ἀναδεχθῶ ἐπὶ σκοπῷ ὑλικῆς ὠφελείας εἰς τοιαύτην μάλιστα ἡλικίαν νέα βάρη πρὸς τὰ πολλὰ ὑφ' ὧν εἶμαι ἐπιφορτισμένος· καὶ ὅμως ὄχι μόνον ἐδέχθη εὐχαρίστως τὸ κοθῆκον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑπόσχομαι ὅτι μετὰ τῆς διπλογραφίας θέλω διδάξαι ὑμῖν καὶ πᾶσαν ἄλλην γνῶσιν τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὁ μέλλων νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς ἐμπορικὸν γραφεῖον ὡς γραμματεὺς διευθυντῆς· καίτοι δὲ μὴ χρηματίσας οὐδέποτε διδάσκαλος, εὐελπίζομαι ὅτι ὑπὸ τοῦ κοινῆς νοῦς ὀδηγούμενος θέλω ἐπιτύχει εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τούτων, καθόσον θέλω καταθέσει πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα τὸ ἔργον μου ἐπιφέρῃ τὸ προσδοκούμενον ἀποτέλεσμα· ἔχω δὲ καὶ πᾶσαν ἐνταυτῷ πεποιθήσιν ὅτι καὶ ὑμεῖς κύριοι, θέλετε ἀνταποκριθῆ δεόντως εἰς τὸν ζῆλον μου, καταβάλλοντες τὴν ἀνήκουσαν προσοχὴν εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐπιμελείαν εἰς τὰς μελέτας σας. Ἡ ἐκμάθησις τῆς μεθόδου ταύτης, σὰς τὸ λέγω κύριοι, ἐν τιμῇ εἶναι εὐκόλο, εὐκολωτάτη μάλιστα. Ἄς μὴ σὰς ἀποθαρρύνῃ ἡ σωρεία τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων ὅσα βλέπετε καὶ ἀντιγράψατε, οὔτε οἱ κόποι τοὺς ὁποίους πρὸς ἀντιγραφὴν αὐτῶν κατεβάλλετε, οἱ κόποι μας μεγάλως θέλουσιν ἐλαττωθῆ ἐν τῷ μέλλοντι· τὰ βιβλία ταῦτα καὶ ἐγγράφα τείνουσι διὰ τῆς ἀλλοιότητος των πρὸς διευκρίνουσιν τῆς γινόμενης μεθόδου, καὶ προσφυῶς ἐξομοιοῦνται μὲ μέλη μηχανῆς μοναδικὸν σκοπὸν τὴν κίνησιν αὐτῆς ἔχοντα. Διὰ μόνην τὴν τῆς μεθόδου τῆς διπλογραφίας διδασκαλίαν ὀλιγοτέρων βιβλίων χρῆσιν ἡδυνάμην νὰ κάμω, ἀλλ' ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον προεθέμην τοῦ νὰ σὰς ἀναδείξω μὲ μικρὸν ἔτι κόπον ἐντελεῖς διευθυντὰς ἐμπορικῶν γραφείων ὑπαγορεύει τὸ μέτρον τῆς τῶν βιβλίων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων πολλαπλασιασέως. Ἄς ὑποθέσῃ κύριοι ἕκαστος ὑμῶν ὅτι εἰσῆλθεν εἰς ἐμπορικὸν γραφεῖον ὡς μαθητευόμενος, καὶ ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ γραμματεὺς διευθυντῆς αὐτοῦ, καὶ ἄς πιστεύσῃ ὅτι πᾶν ὅ,τι ἤθελε διδασθῆ ἐν τῷ ἐμπορικῷ γραφεῖῳ διὰ τῆς πείρας, θέλει τὸ διδασθῆ διὰ τῶν παραδόσεών μου θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, καὶ διὰ τῆς ἐπιμελείας του καὶ συνεχοῦς μελιτῆς τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τῶν ὑποβληθέντων ὑμῖν καὶ ὑποβληθησομένων.

Τὸ θεωρητικὸν μέρος τῆς μεθόδου αὐτῆς εἶναι κύριοι ἀπλούστατον περιοριζόμενον εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ τὸ τί ἐστὶ πίστωσης καὶ χρέωσης, καὶ εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ πισωτοῦ καὶ χρεώστου κατὰ πᾶσαν ἐμπορικὴν συναλλαγὴν ἢ ἐργασίαν δι' ἧς ἀλλοιοῦται ἡ τοῦ ἐμπορίου περιουσία, ἵνα ὁ μὲν πιστοῦται, ὁ δὲ χρεοῦται ἐν τοῖς βιβλίοις. Ἡ διπλογραφία διαφέρει τῆς μονογραφίας κατὰ τοῦτο μόνον, καθόσον κατὰ μὲν τὴν μονογραφίαν, περὶ ἧς θέλει γίνεαι λόγος μετ' ὀλίγον ἐν τῇ παραδίσει τοῦ μαθήματος, ἐν μόνον πρόσωπον πιστοῦται ἢ χρεοῦται κατὰ πᾶσαν ἐμπορικὴν συναλλαγὴν ἢ ἐργασίαν ἀλλοιοῦσαν τὴν τοῦ ἐμπορίου περιουσίαν, κατὰ δὲ τὴν διπλογραφίαν δύο πρόσωπα εἰσὶ τὸ ἀντικείμενον κάστης ἐγγραφῆς ἐν τοῖς βιβλίοις. Τὸ θεωρητικὸν μέρος τῆς μεθόδου θέλει μᾶς ἐπασχολεῖ κύριοι, μεγάλως, εἰς πᾶσαν παράδοσιν, ὥστε περιττὴ καθίσταται ἡδη ἡ περὶ οὗτου περαιτέρω ἔκτασις τοῦ λόγου μου.

Περαιῶν αὐτὸν κύριοι, εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ἵνα εἰς τὰς ἐν καιρῷ γενησομένας δημοσίας ἐξετάσεις, ἀν ὁ ὑψι-

στος χαρίση ἡμῖν ὑγείαν, δείξωμεν εἰς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ὅτι ἀπέκτησαν ἀξίους βοηθοὺς εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας των, καὶ ἀξίους διαδόχους εἰς τὰ ἐμπορικὰ κα-
ταστήματα αὐτῶν.

Τὴν ἕκτην περίπου ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 5 πρὸς τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐξεβράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀγορᾶς μας καὶ ἐντὸς τῆς ἐμπορικῆς ἀπο-
θήκης τοῦ κυρίου Δ. Ἀρφάνη ἀποτεφρώσασα ὀλόκληρον τὴν ἀποθήκην ταύτην μὲν ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῇ ἐμπορεύμα-
τα καὶ τὴν ἄνωθεν αὐτῆς οἰκίαν τοῦ κυρίου Σβίλαριτζ. Ἡ ἄκρα νηνεμία τῆς νυκτὸς ἐκείνης, αἱ προσπάθειαι τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν καὶ ἰδίως ἡ συνδρομὴ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρὸς ἡ δοθεῖσα παρὰ τοῦ ἀξιολύτου διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα εὐτυχῶς τότε προσωρισμένου Γαλλικοῦ πολε-
μικοῦ ἀτμοπλοίου ὁ Σόλων κυρίου Βαστάρδ συνέτεινον εἰς τὸ νὰ περιορίσῃ τὸ πῦρ εἰς τὴν ἐστίαν του, χωρὶς νὰ διαδοθῇ εἰς ἄλλας παρακειμένας ἀποθήκας καὶ οἰκίας.

Τὸ δυστύχημα τοῦτο ἀναγγέλλοντες μὲ λύπην μας, καθῆκον μας θεωροῦμεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν μικρὸν ἐπὶ ἀντικειμένου λίαν σοβαροῦ, ὅποιον εἶναι ἡ ἀδιαφορία τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων μας ὡς πρὸς τὰ μέτρα τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ ληφθῶσιν, ἵνα ἐν τοιούτοις δυ-
συχήμασι ὑπάρχωσιν ἐτοιμα καὶ ἄφθονα ἅπαντα τὰ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρὸς μέσα· ἦν καθότι ἂν τὴν νύκτα καθ' ἐσυνέβη τὸ ἀναγγελλόμενον δυστύχημα ἔπνεε σφοδρὸς ἄνεμος, ὡς συνήθως συμβαίνει ἐνταῦθα, καὶ ἂν ὁ ἀξιότι-
μος κύριος Βαστάρδ δὲν ἤθελε δράμει αὐτοπροσώπως μετὰ τῶν ἀξιοματικῶν του καὶ μετὰ τῶν ἀντλιῶν, τῆς ἀπο-
σκευῆς αὐτῶν καὶ τῶν ἀντλιστῶν τοῦ Σόλωνος, οὐ μόνον ἅπαντα ἡ ἀγορὰ μας ἠδύνατο νὰ γίνῃ παρανάλωμα τοῦ πυρὸς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν πλοία ἤθελον ὑποστῆ ἀκαταλόγιστους ζημίας, καθότι δὲν εἶχομεν οὔτε ἀντλίαν, οὔτε τὰ λοιπὰ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρὸς καὶ καταδάφισιν οἰκοδομῶν μέσα.

Ἐκφράζοντες κατὰ χρέος τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύ-
νην ἡμῶν πρὸς τὸν ἀξιότιμον διευθυντὴν τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ὁ Σόλων κύριον Βαστάρδ διὰ τὴν ἐξοχὸν ὑπηρεσίαν ὅποιαν προσέφερεν εἰς τὸν δῆμον μας, καὶ πρὸς ἅπασας τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς διὰ τὰς πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρὸς προσπάθειάς αὐτῶν, προτρέπομεν τὴν δημο-
τικὴν ἀρχὴν μας ἵνα λάβῃ ἀνυπερθέτως πρόνοιαν περὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου ἀντικειμένου, ὥστε ὁ δῆμος μας ὁ τοσαῦτα εἰσοδήματα καὶ ὑπόληψιν ἔχων ἐφοδιασθῆ τα-
χέως μὲ δύο τοῦλάχιστον καλὰς ἀντλίας, μὲ τὰς ἀπο-
σκευὰς αὐτῶν, μὲ ἅπαντα τὰ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρὸς καὶ καταδάφισιν οἰκοδομῶν μέσα, ὅπως ἐν καιρῷ, ὃ μοὶ γέ-
νοιτο, τοιοῦτου δυστυχήματος ὑπάρχωσιν ταῦτα ἐτοιμα καὶ ἄφθονα διὰ νὰ προλαμβάνωνται καταστροφαι.

Τὸ συμβᾶν τοῦτο μᾶς ἀναγκάζει νὰ καταχωρίσωμεν καὶ αὐθις εἰς τὸν Ἑρμῆν τὸ πρὸ τίνος χρέονος δημοσευθὲν ὑπ' αὐτοῦ σπουδαῖον ἄρθρον τὸ ἐπόμενον.

Εἰς τὰς χιλίας καὶ μίαν ἐπιθυμίας τῆς συναδέλφης ἡμῶν Ἐνώσεως, αἱ ἐπιτραπῆ καὶ αὐθις ἡμῖν νὰ προσθέσω-
μεν καὶ ἐτέραν, τὴν ἐξῆς.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταβάλλῃ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ μας πᾶ-
σαν προσπάθειαν καὶ προθυμίαν εἰς τὴν πρόοδον τῆς πρὸς τὰς ἐξοχὰς ἀγορᾶς ὁδοῦ, νὰ φυτείσῃ ἑκατὸν εἰσέτι τοῦ-
λάχιστον ἄγρια δένδρα εἰς τὴν πλατείαν μας καὶ εἰς ἄλ-
λα διάφορα τῆς πόλεως μέρη, νὰ διοχετεύσῃ ἐντὸς αὐτῆς ὕδατα πόσιμα, νὰ ἐγείρῃ θέατρον καὶ νὰ ἐφαρμώσῃ εἰς ἅπασας τὰς ὁδοὺς τὴν λιθόστρωσιν καὶ τὴν φωταψίαν.

Ἄν οἱ πόροι τοῦ δήμου μας, οἵτινες εἶναι σημαντικοί, δὲν ἐξαρκῶσι πρὸς δένδροφυτείαν, διοχέτευσιν ὑδάτων, φωταψίαν καὶ οἰκοδομὴν θεάτρου, καθότι ἡ μὲν κατα-
σκευὴ τῆς πρὸς τὰς ἐξοχὰς ὁδοῦ γίνεταί διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, ἡ δὲ λιθόστρωσις δαπάνη τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν οἰκιῶν, ἃς δανεισθῆ· τὸ νὰ χρεωθῇ δὲ μὲ τὸ πο-
σὸν ἑκατὸν καὶ διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν δαπανηθη-
σομένων πρὸς καλλωπισμὸν τῆς πόλεως καὶ πρὸς εὐζωί-
αν καὶ ἠθικὴν τῶν κατοίκων του διασκέδασιν, εἶναι χρέος ἀσήμαντον δι' αὐτὸν ἔχοντα ἐτήσιον πόρον ἐπέκεινα τῶν
δραχμῶν 200,000.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ μας πρέπει νὰ κατανοήσῃ, ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα ἔχει μόνον καθίστανται τρανὰ δείγματα πο-
λιτισμοῦ καὶ φιλοκαλίας, ἀλλὰ προσέτι ὅτι ὅπου οἱ κά-
τοικοι εὐρίσκουσι τὰ μέσα τῆς εὐζωίας καὶ ἠθικῆς δια-
σκεδάσεως, ἐκεῖ ὁ πληθυσμὸς αὐξάνει· πολλαπλασιαζόμε-
νου δ' αὐτοῦ αὐξάνει καὶ ἡ ἀξία τῶν τε προϊόντων τοῦ τόπου καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐπομένως τῶν ἐτησίων πόρων.

Ἄλλ' ἡ πολυτέλεια δύνανται νὰ μᾶς εἴπωσιν εἶναι πάντοτε ὀλεθρία καὶ καταστρεπτικὴ, καὶ πολὺ περισσό-
τερον ὀσάκις δαπανᾷ τις πλέον τοῦ ἀναγκαίου δανειζόμε-
νος μάλιστα πρὸς ἐξοικονόμησιν τοιούτων ἀναγκῶν· Εἰ-
μεθα σύμφωνοι εἰς ταῦτα, ὀσάκις πρόκειται περὶ ἰδιώ-
του οἰκογενειάρχου ὅστις ὀφείλει νὰ ἦναι φειδωλὸς εἰς τὴν περιουσίαν του, νὰ μὴ κάμῃ δαπάνας πολυτελείας καὶ νὰ σκέπτηται ὅτι ἔχει τέκνα εἰς τὰ ὑποπὰ ὀφείλει νὰ ἐγκαταλείψῃ μετὰ θάνατον· περιουσίαν πρὸς ἀποκα-
τάστασιν αὐτῶν· προκειμένου ὅμως περὶ ἔθνους ἢ δή-
μου ἔχοντος μάλιστα πολλοὺς πόρους, ὅσοι δαπάναι γί-
νονται πρὸς καλλωπισμὸν αὐτοῦ καὶ εὐζωίαν τῶν κατοί-
κων του, δὲν θεωροῦνται πολυτελείας δαπάναι, ἀλλὰ χρησιμεύουσιν ὡς σπῆρος παράγων καρπὸν, ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέρομεν. Κατὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Νικολάου πόση καταβολὴ δὲν ἐγένετο διὰ τὴν πο-
λυτέλειαν αὐτοῦ, καὶ ὅμως ἡ κολοσσαία αὕτη οἰκοδομὴ ὀσονούπω ἀποπερατοῦται, καὶ ὁ δῆμος μας οὔτε ἠσθάν-
θη κἂν τὸ βάρος τῆς τοσαύτης δαπάνης. Ὁ ναὸς οὗτος περιποιεῖ μεγίστην εἰς τὸν δῆμον μας τιμὴν καὶ χρησι-
μεύει ὡς τρανὸν δείγμα τῆς φιλοκαλίας μας. Οὐκ ὀλί-
γη ἐπίσης καταβολὴ ἐγένετο κατὰ τοῦ μέτρου τῆς πρὸς τὰς ἐξοχὰς μας ὁδοποιίας, καὶ ὅμως ὀπότεν ἀποπερατω-
θῆ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ἤττον τρα-
νὸν δείγμα τῆς φιλοκαλίας μας, θέλουσιν εὐλογεῖσθαι τὰ ὀνόματα τῶν ὅσοι συνήργησαν εἰς τὴν πραγματοποίησιν του.

Ἀλλὰ πρὸς πραγματοποίησιν τούτων ἀπαιτεῖται τάσις πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν φιλοκαλίαν, προσόντα ταῦτα ἐνυπάρχοντα εἰς τὴν νέαν γενεαίαν ἢ εἰς τὴν ἀρχαίαν, διότι γεννηθεῖσα, ἀνατραφεῖσα, ἀνδρυνθεῖσα καὶ γηρά-
σασα ἡ τελευταία εἰς στενώτατον καὶ κακῶς πολλακις ἐγνωσμένης οἰκονομίας ἢ μᾶλλον εἰπεῖν φυλαργυρίας κύ-
κλον, καὶ μέλλουσα ὀσονούπω νὰ ἐγκαταλεψῇ τὸν κόσμον, ὀλίγον τὴν μέλει πλέον διὰ τὰ ἐγκόσμια· ἡ νέα γενεαὶά ὅμως, γεννηθεῖσα, ἀνατραφεῖσα καὶ ἀνδρυνθεῖσα εἰς ὀπω-
σοῦν ἐκτενέστερον οἰκονομίας κύκλον ἐπιθυμεῖ ν' ἀπολαύ-
σῃ ὅλα τ' ἀγαθὰ τῆς εὐζωίας. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς πολυτελεῖς δαπάνας πρὸς εὐχαρί-
στησιν καὶ εὐζωίαν ἄλλων, ἄνθρωποι οἵτινες ἔχουσι τὸ ἐλάττωμα νὰ μὴ δαπανῶσι πρὸς ἰδίαν αὐτῶν εὐχαρίστη-
σιν καὶ εὐζωίαν; Ἐκ τῆς νέας λοιπὸν γενεαῖας πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν τὴν πραγματοποίησιν τούτων καὶ πολλῶν ἄλλων καλῶν, καὶ μεταξὺ αὐτῆς πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν τοὺς ἐξ δημοτικῶν συμβούλων μας οἵτινες πρόκειται νὰ ἐκλεχθῶσιν ὀσονούπω. Μωρὰ εἶναι, καθ' ἡμᾶς ἡ ἀξίω-
σις ὅτι πρέπει νὰ προτιμῶνται εἰς τὰς ἐκλογὰς οἱ μονα-
δικὸν προσὸν τὴν ἀρχαιότητα καὶ τινὰ στενωῶς κομποδε-
μένα χρήματα ἔχοντες, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς ἀ-
σπρῶν φιλοκαλία, ἀσπρῶν τάσις πρὸς τὴν πρόοδον, ἀ-
σπρῶν αὐτομικὴ ἱκανότης, ἐνῶ μεταξὺ ἡμῶν ὑπάρχουσιν ἄνδρες τῆς νέας γενεαῖας πολλὰ προσόντα καὶ ἰδίως τὸ τῆς τάσεως πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν φιλοκαλίαν ἔχον-
τες. Τοιοῦτοι ἄνδρες ἀπαιτοῦνται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων μας ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς μας, καὶ εἰς αὐ-
τοὺς εὐχόμεθα νὰ ἐπιστήσωσιν οἱ συμπολίται μας τὴν προσοχὴν των εἰς τὴν μέλλουσαν δημοτικὴν ἐκλογὴν, ὥν ὅτε δὲν διαιρούμεθα εὐτυχῶς εἰς κόμματα καὶ φατρίας.

Σπουδαιότεραν ἄλλην ἀγγελίαν δὲν ἐλάβομεν ἐξ Εὐ-
ρώπης, ἢ ὅτι συγκαλεῖται δευτέρα ἐν Παρισίοις Σύνοδος πρὸς λύσιν τῶν ζητημάτων ὅσα μετὰ τὴν εἰρήνην ἀνε-
φήσαν ἕνεκα ἀντιθέτων διερμηνειῶν τῆς συνθήκης· δὲν μένει λοιπὸν οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα θέλουσιν λυθῆ εἰρηνικῶς, διὰ τὸν λόγον ὅτι κάμναι ἐκ τῶν μεγάλων δυνάμεων ὀρέγεται τὸν πόλεμον.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΑΓΩΓΗ

Ἀθηνᾶς θυγατρὸς τοῦ Μικέ Ποτοῦ καὶ συζύγου τοῦ Ἰωάννου Χαριτοπούλου κατοικούσης ἐνταῦθα.

κατὰ

Ἰωάννου Χαριτοπούλου συζύγου αὐτῆς ἐνταῦθα μὲν κατοικοῦντος, ἀλλ' εἰς ἄγνωστον μέρος διαμένουτος.

Ἐνώπιον τοῦ Σ. Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ἀφοῦ συνεζεύχθη ἡ ὑποφαινόμενη τὸν ἐναγόμενον σύζυγόν μου Ἰωάννην Χαριτοπούλου, οὐδεμίαν ἡμέραν ἔζησα εὐτυχῶς μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ἐποτιζόμην πικρίας ἕνεκα τῆς πρὸς με καὶ τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς μου ἀσυγγνώστου διαγωγῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀδιαφορίας του ὡς πρὸς τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν μας, ὥστε ἂν κατ' εὐτυχίαν μου δὲν εἶχον καλὸν καὶ φιλόστοργον πατέρα διατρέφοντα ἐμὲ καὶ ἐν ἄρρην τέκνον μου ἤθελα ἀναγκασθῆναι νὰ ἐπαίτω.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ γάμου μου μετ' αὐτοῦ ἐν ᾧ παρήλθον ἡδὴ δέκα περίπου ἔτη, μόλις ὀλίγους μῆνας συνέζησα μετ' αὐτοῦ, διότι ἀποδημῶν οὗτος ἐντεῦθεν καὶ ἐγκαταλείπων με εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τύχης μου περιεφέρετο εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀσωτεύων, καὶ οὐδέποτε ἐμνήσθη ὅτι ἔχει σύζυγον καὶ τέκνον, ἐπανελθὼν δ' ἐνταῦθα πρὸ τινῶν μνηῶν ἔμενε συνεχῶς εἰς τὴν οἰκίαν χήρας τινος κακῆς διαγωγῆς, τῆς ὁποίας τ' ὄνομα ἀναφέρεται ἐν τῇ ἀναφορᾷ μου τὴν ὁποίαν μετεχειρίζετο ὡς παλακίην του, πολλάκις δὲ ἐπιπληχθεὶς δὲν ἀπέσχευ ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἀσελγίαν.

Ἐπειδὴ ἀπέβη ἀτελεσφόρητος ἡ πρὸς ἐνωσιν ἀπόπειρα γενομένη παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Σύρου καὶ Τήνου, ἔξει τησάμην δ' ἀναφορᾶς μου πρὸς τὸ Σ. Δικαστήριον τοῦτο ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1856. χρονολογημένης τὴν διάζευξίν μου ἀπὸ τοῦ ρηθέντος συζύγου μου Ἰωάννου Χαριτοπούλου, συνεπέια δ' αὐτῆς ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 609 καὶ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1856 ἀπόφασις δι' ἧς δεκτῆς γενομένης τῆς αἰτήσεώς μου, ὡς φαινόμενης βασίμου, διετάχθη ἡ τοιχοκόλλησις καὶ δημοσίευσις περιλήψεως τῆς ρηθείσεως αἰτήσεώς μου κατὰ τὸ ἀρθ. 677. τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐπειδὴ ἐξετελέσθη ἡ διάταξις αὕτη τῆς ρηθείσεως ἀποφάσεως, ἐξεπληρώθησαν δηλαδὴ αἱ διατυπώσεις οἱ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἀρθ. 677 τῆς πολιτικῆς δικονομίας προβλεπόμεναι, παρήλθη δὲ καὶ εἰς μῆν ἔατοτε.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν Ἀρμενόπουλον ἐν Βιβλίῳ Δ τίτλῳ ΒΒ § 14. νόμιμος λόγος διαζεύξεως εἶναι, ἐὰν ὁ ἀνὴρ κατὰ τὴν αὐτὴν πόλιν (ὅπου δηλαδὴ κατοικεῖ καὶ ἡ σύζυγός του) διάγων ἐν ἐτέρῳ οἴκῳ μετὰ ἄλλης γυναικὸς συνεχῶς μένων ἐλέγχεται, καὶ ἅπαξ καὶ δις ἐγκληθεὶς, ἢ διὰ τῶν ἑαυτοῦ γονέων, ἢ διὰ τῶν τῆς γυναικὸς, ἢ δι' ἐτέρων τινῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων, τῆς τοιαύτης ἀσελγίας μὴ ἐπέσχηται ἐξεῖναι τῇ γυναικί καὶ ὑπερταύτης τῆς αἰτίας τὸν γάμον διαλύειν καὶ ἀναλαμβάνειν τὴν δεδομένην προίκα κ. λ. π.

Διὰ ταῦτα προσκαλοῦσα τὸν εἰρημένον σύζυγόν μου Ἰωάννην Χαριτοπούλου νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τοῦ ἀκροα-

τηρίου τοῦ Σ. Δικαστηρίου τούτου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας διὰ τὴν κατ' ἀντιωλίαν συζήτησιν ἐξαιτοῦμαι.

Αον. Νὰ κηρυχθῆ διαλελυμένος ὁ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ γάμος.

Βον. Νὰ καταδικασθῆ εἰς τὰ τῆς δικῆς ἐξοδά μου.

Εἰς τῶν ἀρροδίων κλητῆρων παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ τὴν παροῦσαν μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐπισυναπτομένου ἐγγράφου πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 145 § 7 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἀμφοτέρω δὲ τὰ ἐγγράφα ταῦτα νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τινος ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 22. Νοεμβρίου 1856.

Ἡ εὐπειθεστάτη
Ἀθηνᾶ Ποτοῦ.

Ἀριθ. 609.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ
Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Γεώργιον Νικολαΐδην Πρόεδρον, Στυλιανὸν Ι. Κασιμάτην, καὶ Γεώργιον Δεάγγελον, παρόντων τοῦτε εἰσαγγελεύοντος Παρέδρου Νικολάου Θ. Παλαιολόγου, κωλυμένου τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἀπόντος τοῦ ἀντεισαγγελέως, καὶ τοῦ Γραμματέως Νικολάου Σ. Νικολαΐδου.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 18. Σεπτεμβρίου 1856 ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς αἰτήσεως τῆς Ἀθηνᾶς Μικέ Ποτοῦ κατοικου ἐνταῦθα, παραστάσεως διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ἰωσήφ Ἡσαίου δικηγόρου, καὶ τοῦ κατ' οὐ ἡ αἰτήσις συζύγου αὐτῆς Ἰωάννου Χαριτοπούλου κατοικου αὐτόθι ἀγνώστου ἡδὴ διαμονῆς μὴ παρασταθέντος ποσῶς.

Ἡ αἰτοῦσα διὰ τῆς ἀπὸ 15. Σεπτεμβρίου 1856. πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο αἰτήσεώς της ἐξεθέσεν ὅτι ἀφ' οὗ ἤλθεν εἰς γάμον μετὰ τοῦ κατ' οὐ ἡ αἰτήσις Ἰωάννου Χαριτοπούλου, οὐδεμίαν ἡμέραν ἔζησεν εὐτυχῶς, ἀλλὰ πάντοτε ἐποτιζέτο πικρίας ἕνεκα τῆς πρὸς αὐτὴν καὶ τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς της ἀσυγγνώστου διαγωγῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀδιαφορίας του ὡς πρὸς τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκογενειακῆς του, καὶ τοιαύτης ἀδιαφορίας ὥστε ἂν κατ' εὐτυχίαν της δὲν εἶχε καλὸν καὶ φιλόστοργον πατέρα διατρέφοντα αὐτὴν καὶ ἐν ἄρρην τέκνον τῆς ἤθελεν ἀναγκασθῆναι νὰ ἐπαίτῃ ὅτι ἐνῶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ γάμου της παρήλθον δέκα περίπου ἔτη, μόλις ὀλίγους μῆνας συνέζησε μετὰ τοῦ συζύγου της, διότι ἀποδημῶν οὗτος ἐντεῦθεν καὶ ἐγκαταλείπων αὐτὴν εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τύχης της περιεφέρετο εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀσωτεύων, καὶ οὐδὲ ἐμνήσθη ποτὲ ὅτι ἔχει σύζυγον καὶ τέκνον· ἐπανελθὼν δ' ἐνταῦθα πρὸ μικροῦ ἐξηλέγχθη ὅτι ἔμενε συνεχῶς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας Κοροναϊᾶς Μυκονίας χήρας γυναικὸς κακῆς διαγωγῆς τῆς ὁποίας μετεχειρίζετο ὡς παλακίδα του, καὶ πολλάκις ἐπιπληχθεὶς δὲν ἀπέσχευ ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἀσελγίαν· ὅτι ἐπειδὴ ἀπέβη ἀτελεσφόρητος ἡ πρὸς ἐνωσιν ἀπόπειρα γενομένη παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Σύρου καὶ Τήνου, συνεπέια ἀναφορᾶς της πρὸς αὐτόν. Διὰ ταῦτα ἐξητήσατο τὴν διάζευξίν της ἀπὸ τοῦ ρηθέν-

τος συζύγου της Ἰωάννου Χαριτοπούλου, ἐνεργουμένων προηγουμένων τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου διατασσόμενων. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ πράξεώς του, διώρισεν εἰσηγητὴν δικαστὴν τὸν πρωτοδικὴν Γεώργιον Δεάγγελον, καὶ ἔταξε δικάσιμον τὴν προκειμένην συνεδρίασιν, καθ' ἣν.

Ἀκοῦσαν τὸν εἰσηγητὴν ἀναγνόντα τὴν ἐκθεσίαν του.

Τὸν πληρεξούσιον τῆς αἰτοῦσας προτείναντα τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως, ἀναπτύξαντα ταύτην καὶ προφορικῶς.

Ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελεύοντος.

Διελθὼν τὴν Δικογραφίαν.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 611/123 καὶ ἀπὸ 7 Ἰουλίου (ε. ε.) ἐπὶ τῆς ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Σύρου καὶ Τήνου, πρὸς τὸν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τοῦτῳ Εἰσαγγελέα προκύπτει ὅτι ἡ ἢ κατὰ Νόμον ἐνώπιον τοῦ ρηθέντος Μητροπολίτου γενομένη ἀπόπειρα ἐνώσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται συζύγων ἀπέτυχεν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 383. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπουχούσης, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπέρας, τὸ Δικαστήριον ἐὰν ἡ αἰτήσις φανῆ βασίμος, διατάττει τὴν κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῳ 67' τῆς αὐτῆς Δικονομίας, ἀναφερομένης τύπου τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν περιλήψεως τῆς περὶ διαζεύξεως αἰτήσεως.

Ἡ δὲ προκειμένη αἴτησις τῆς Ἀθηνᾶς Ἰωάννου Χαριτοπούλου φαίνεται βασίμος, διότι, ἐὰν ἐν κατὰ ἀποδοχῆ ὁ τῆς αἰτοῦσας ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ σύζυγός της Ἰωάννης Χαριτοπούλος ἐξηλέγχθη πρὸ τινος κειροῦ μένων ἐνταῦθα συνεχῶς μετ' ἄλλης γυναικὸς τῆς Μαρίας Κοροναϊᾶς Μυκονίας ὡς παλακίης του, καὶ καίτοι πολλάκις ἐγκληθεὶς δὲν ἀπέσχευ τῆς τοιαύτης ἀσελγίας, ὑπάρχει τοῦτο νόμιμος πρὸς διάζευξιν λόγος (Ἀρμ. 4. 12. § 14).

Διὰ ταῦτα.

Παραδεχόμενον ὡς φαινόμενην βασίμον τὴν προκειμένην αἴτησιν τῆς Ἀθηνᾶς θυγατρὸς Μικέ Ποτοῦ, συζύγου Ἰωάννου Χαριτοπούλου, διατάσσει τὴν ἐπιμελείαν τῆς ἀφερομένης τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν περιλήψεως τῆς προκειμένης περὶ διαζεύξεως αἰτήσεως της εἰς τοὺς ἐν τῷ ἀρθ. 677. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μνημονευόμενους τόπους.

Ἐπιβάλλει δὲ τὰ τῆς σημερινῆς τῆς εἰς τὸν ἄρθρον 677. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μνημονευόμενους τόπους.

Ἐκρίθη καὶ ἀεσασίθη τὴν 22. Σεπτεμβρίου 1856. ἐν Σύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Νικολαΐδης.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σ. Νικολαΐδης.

Ἐδημοσιεύθη τὴν 25. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους

Ὁ Προεδρεύων

Δ. Σχινᾶς.

Ὁ Γραμματεὺς

Ι. Σ. Νικολαΐδης.

Ἀκρῆς ἀντίγραφον

Ἐν Σύρῳ ἡν 11 Ἰουλίου 1856.

Ὁ Δικαστικὸς Γραφεὺς

Γ. Λουκάκης.

Ὁ Ἐκδότης Νικόλαος Σωτηρόπουλος.

ΤΥΠΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΪΟΥ.